

Blum Zoltán A Dési Zsinagógában

Itt a dési zsinagógában vagyok, Kolozs megyében, a holokausztról való megemlékezés napján, 2004. október tizenkettedikén. Gyertyát gyújtok, mert minden zsidó ezt teszi, akit deportáltak. Désen hat zsidó volt, akit deportáltak, beleszámítva engem is, és mindegyikünk meggyújtott egy gyertyát a hatmillió deportált zsidó emlékére. A holokausztról való megemlékezés napját Romániában október kilencedikére tűzték ki, de 2004-ben tizenkettedikén tartották, mert kilencedike sábeszre esett. Ma az egyetlen zsidó vagyok Szamosújváron. Miután visszajöttem a deportálásból, nem tartottam be minden vallási előírást. Őszintén megmondom, az étellel kapcsolatban sem tartottam be. De az ünnepeket megtartom, tudom, hogy a szombat a zsidóké, minden ünnepet, a Purimot, a Pészahot, a Jom Kipurt, a Ros Hasónét. Amikor visszajöttem, nem volt elég zsidó Ördöngösfüzesen, csak Szamosújváron, így oda jártam. Már nem tartottam a szombatot, dolgoztam? vétkeztem. Mondtam kádist a szüleim után. Ma én vagyok az egyetlen zsidó Szamosújváron, és nagyünnepekkor feltétlenül elmegyek vagy Désre, vagy Kolozsvárra. A böjtöt megtartom.. Mondjak még valamit a deportálás és 'a népek legnagyobbika' kapcsán. Voltak papok, akik azt mondták: 'Mit tesztek ti ezekkel az emberekkel?' De olyanok is, akik azt mondták: 'Vigyétek, mert nem a mi vallásunkat követik.' Ezért mondom, hogy a vallás nagyon nagy dolog. Ami a lelkedben van, az a vallásod. Én a hét osztályommal mondom ezt, mert én ezt megéltem. Tisztelni kell az embert. A tízparancsolatot. Megmondom önnek, ha egy parasztnak meghal az apja, az anyja, nekik van sírjuk, hát oda megy. De te, zsidóként hova mégy? Az egekbe? Elpusztították, elégették őket? Ez hihetetlen barbárság.